

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut
Godina 6 - Broj 11 - februar/veljača 2018.

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja
i nastavnika Osnovne škole
„Matija Gubec“ Tavankut

Godina 6 - Broj 11 -
februar/veljača 2018.

Adresa uredništva

Gupčevi školarci
Marka Oreškovića 12 a,
Tavankut
Tel: 024/4767-010
e-mail: info@osmgubec.edu.rs

Izdavač

OŠ „Matija Gubec“ Tavankut

Ivana Kajić, 1. a

Darijana Šefer, 3. a

Jovana Tumbas Loketić, 3. b

Luka Vuković, 4. a

Martin Vuković, 4. a

Ivan Vuković, 5. a

Jovana Antal, 5. b

Dragana Arsić, 5. c

Ognjen Berberović, 5. c

Veljko Vuković, 5. c

Katarina Vujić, 6. a

Melisa Gadžur, 6. a

Valentina Ostrogonac, 6. a

Aleksandra Antal, 6. b

Bojana Macankov, 6. b

Maja Rudić, 6. b

Ivana Saulić, 6. b

Marija Imgrund, 6. c

Dario Moravčić, 6. c

Elena Sekulić, 6. c

Valentina Šefer, 6. c

Ivan Vuković, 6. c

Marko Benčik, 7. a

Petra Benčik, 7. a

Anamarija Ivković, 7. b

Nikolina Kadar, 7. b

Zdravko Ostrogonac, 8. a

Ivan Skenderović, 8. a

Nikolina Antal, 8. b

Dajana Horvat, 8. b

Alen Vujić, 8. b

Teodora Horvat, 8. c

Vanja Tintor, 8. c

Tijana Zubelić, 8. c

Naslovica

Fotografija: Zdravko Ostrogonac

Glavni urednik

Sanjin Ivašić

Štampa

Ćikoš štampa

Đevđelijska 16 b

24000 Subotica

Tel: 024/547-150

www.cikos.rs

Tiraž

500 primeraka

Dragi školarci i svi čitatelji našeg školskog lista, pred vama je novi broj Gupčevih školaraca u kojem ponovno možete pronaći brojne zanimljive tekstove. Za nama je još jedno školsko polugodište tijekom kojega smo se družili i zabavljali, ali prvenstveno učili i nerijetko naporno radili. Pregled naših školskih aktivnosti tako možete pronaći i u ovom broju. Potražite i provjerite što su radili i gdje su bili naši pjevači i svirači, glumci i recitatori, zadružari i sportaši.

Tematski, ovaj je broj posvećen biciklu, izuzetno popularnom prijevoznom sredstvu posebice među školarcima. Jeste li znali da trenutno u svijetu postoji više od milijardu bicikala? A jeste li se ikada zapitali kada je nastao prvi bicikl i kako je izgledao? Kako se bicikl kroz povijest mijenjao? Kakvi sve bickli danas postoje? Odgovore na ova pitanja kao i mnoge druge zanimljivosti otkrijte u članku „Priča o biciklu“. Dodala bih još i da je bicikl bio inspiracija za neke likovne i literarne radove koje također možete pronaći na stranicama koje slijede.

Kravata je danas neizostavan odjevni predmet. Kako i kada je nastala, odakle joj naziv i kako je najjednostavnije vezati, saznajte u članku posvećenom obilježavanju 18. studenog, Dana kravate, u našoj školi. Osim toga upoznajemo se i s nekim tradicionalnim predbožićnim običajima bačkih Hrvata, a možete provjeriti i kako je to bilo na našem adventskom vašaru.

Naravno pronaći ćete i preporuku za dobru knjigu, film ili računalnu igricu.

I prije no što vas prepustim čitanju, istraživanju i uživanju u novom broju Gupčevih školaraca želim vam puno uspjeha u novoj školskoj godini, želje za znanjem, upornosti u učenju i vjere u vlastite sposobnosti.

Stanislava Stantić Prćić, ravnateljica

Iz sadržaja ...

Dečija nedelja 7

Preporuke za čitanje 11

Priča o biciklu 16

Svaki je dan s djecom poseban 21

Božićni vašar 30

Duga povijest kravate 31

Naši novi učenici

U ve školske godine u našu se školu upisalo 28 novih učenika. Već tradicionalno nove smo prijatelje dočekali prvoga dana škole predstavivši se prigodnim programom u kojem su sudjelovali učenici trećih i četvrtih razreda. Ove godine priredbi su prisustvovali i dragi prijatelji iz lloka, ravnatelj i nastavnici Osnovne škole Julija Benešića, a svima prisutnima obratila se i naša ravnateljica Stanislava Stantić Prćić. Svečanost je zaključena sloganom "Dobrodošli svi prvaci, postali ste pravi đaci", a novi su se đaci potom uputili u svoje klupe i započeli svoj prvi nastavni dan.

1. a: Nikolina Jurić, Ivana Kaić,
Marijana Skenderović, Josip Skenderović
Učitelj: Antun Lučić

1. b: Gadžur Aleksa, Kolar Ivan, Mamužić Katarina,
Miškolci Slađana, Rudinski Jana, Stipić Filip, Stipić Kosta,
Skenderović Lucija, Tot Nemanja, Stantić Vuk
Učiteljica: Ružica Marijanušić

1. c: Gazibar Anđela, Mačković Aleksa,
Pokornik Martin
Učiteljica: Tatjana Nimčević

1. d: Cvijanov Jovana, Čović Luka, Gal Aleksa,
Imširović Arnel, Lončarević Nikola, Pećerić Stefan,
Serenče Ana, Tikvicki Ivan, Tikvicki Stipan,
Horvat Ivan, Vojnić Hajduk Nemanja
Učiteljica: Slavica Pokornić

Igrokaz za Dan grada

Iove je godine naša škola sudjelovala u tradicionalnoj proslavi Dana grada Subotice koji se obilježava prvih dana rujna kao spomen na datum kada je Subotica 1779. godine dobila status slobodnoga kraljevskog grada. Našu su školu ove godine predstavljali članovi dramske sekcije i školskog zbora. U formi igrokaza, oni su izveli adaptaciju ulomka dramskog teksta „Kirija“ Branislava Nušića. Vidjeli smo tako da mašta uistinu nema granica, a ljubav i dobrota ono je što nam daje snagu i kada je najčešće. Predstava je oduševila prisutnu publiku koja je naše školarce nagradila gromoglasnim aplauzom.

Zlatna harfa

Ovogodišnja, trideset i prva Zlatna harfa održana je u somborskoj karmeličanskoj crkvi. Naš se zbor predstavio pjesmom „Spavaj mali Božiću“, a glazbeno ih je pratilo školski tamburaški orkestar. Školski je orkestar tamburaškom glazbom pratilo i izvedbu pjesme „Zdrav budi mili gost“ koju je otpjevao zbor iz Đurđina. Ove je godine Tavankut bio zastupljen u proširenom sastavu, budući da su se našim sadašnjim školarcima pridružili i naši budući školarci, odnosno djeca iz hrvatskog odjela tavankutskog vrtića „Petar Pan“. Odlazak u Sombor iskorišten je i za upoznavanje s kulturnim i turističkim znamenitostima grada, a napravljen je i kratak usputni izlet u obližnje selo Svetozar Miletić – Lemeš. Učenici su posjetili lemešku crkvu gdje su čuli i naučili nešto o povijesti mjesta i njegovim kulturnim dobrima, a među najzanimljivijima je kalvarija koja se održala i do današnjih dana.

DAN MIRA I NENASILJA

Međunarodni dan mira i nenasilja obeležava se 21. septembra te su naši učenici prigodno obeležili taj dan s nekoliko aktivnosti.

Učenički parlament angažirao se oko izrade prezentacije na kojoj su prikazali zašto je 21. septembra izabran za slavlje Međunarodnog dana mira i nenasilja, kao i presek odluka Ujedinjenih nacija. Uz to su se na prezentaciji

naše prigodne fotografije koje ukazuju međunarodnu povezanost, ne bi li se naglasilo inzistiranje na miru. Prezentacija je prikazana na hodniku škole tokom velikog odmora, kao i na odmorima koji su usledili, a na taj način učenici su imali prilike dobiti više informacija o važnom datumu koji se obeležava te se dodatno informisati zašto je Međunarodni dan mira i nenasilja važan.

Uređenje školskog panoa bilo je povereno učenicima Vršnjačkog tima. Osim crteža golubice, simbola Dana Mira i Nenasiha, učenici su ispisivali na papiriće poruke šta za njih znači mir i nenasilje.

Interkulturnost i obrazovanje ZA MIR

Ovo se školske godine naša škola uključila u projekt „Interkulturnost i obrazovanje za mir“. Projekt su inicirali Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske te Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije, uz suradnju s Nansen dijalog centrom Srbija i Nansen dijalog centrom Osijek koji realiziraju radionice. Pored naše škole uključene su još dvije hrvatske škole, Osnovna škola Julija Benešića iz Iloka i Prva srednja škola Beli Manastir te Gimnazija „Svetozar Marković“ iz Subotice. Do sada su održane radionice u Iluku i Belom Manastiru te okrugli stol u Beogradu, a neke su

od obrađenih tema: „Međuetnički dijalog“, „Identitet“, „Različitosti“, „Interkulturnost“, „Tehnike za rješavanje sukoba“, „Stereotipi i predrasude“. Na konferenciji u Beogradu posebno je zanimljivo bilo predavanje poznatoga glumca Zijaha Sokolovića o kazilištu i posebnom tipu kazališnih predstava namijenjenih izvođenju u školama za vrijeme jednoga nastavnoga sata, a kojima se problematizira i osvješćuje problem, te prevenira nasilje. Na ovaj su način polaznici/školski djelatnici mogli naučiti neke od metoda i načina prevencije nasilja i rješavanja sukoba koje su mogli uključiti i u redovnu nastavu. Našu su školu predstavljali nastavnici Mirjana Crnković, Kristijan Milanković, Luka Budinčević, Branko Stantić, Milena Urukalo, Sanjin Ivašić i ravnateljica Stanislava Stantić Prčić.

Festival voća u Tavankutu

Na Etno-salašu „Balažević“ u Tavankutu ove je godine održan sedmi po redu Festival voća, manifestacija koja je već tradicionalno obilježena raznovrsnim i bogatim kulturnim programom. Mogli smo

pogledati nastupe tamburaških sastava iz Subotice i Tavankuta, gostovanje kulturno-umjetničkoga društva iz Županje (Hrvatska) i nastup folklornoga ansambla Hrvatskoga prosvjetno kulturnog društva „Matija Gubec“ iz Tavankuta. Osim kao članovi folklornog ansambla, naši su se učenici predstavili i recitacijama pjesama s temom jeseni poznatih hrvatskih autora Tavankućanina Ante Sekulića, Jakova Kopilovića, Dragutina Tadijanovića i Dobriše Cesarića, a na štandu su izložili proizvode školske zadruge. Također, ove je godine program popraćen video-zapisom Darija Vojnića Hajduka, našeg učenika i budućeg snimatelja.

Obeležen Svetski dan jabuke

Svetski dan jabuke, koji se slavlja 20. oktobra, ove godine obeležen je i u našoj školi.

Učenici škole zajedno sa svojim učiteljima, nastavnicima i ostalim zaposlenima organizovali su manifestaciju posvećenu jabuci. Program se sastojao iz dva dela. U školskom dvorištu je organizovana prigodna priredba u kojoj su učestvovali učenici viših razreda. Izvedeni su recitali o jabuci na srpskom i hrvatskom jeziku. Saznali smo i ponešto o istoriji, ali i zanimljivosti o ovom plemenitom voću.

U drugom delu su organizovane tri radionice. U prvoj radionicici polaznici su izrađivali mini čestitke od slame sa motivima jabuke. Druga, likovna radionica na kreativan način se bavila izradom jabuka od gline. Treća, sportska radionica je posvećena štafetnim igrama.

U dvorištu škole su postavljeni štandovi na kojima su izloženi: „Gupčevi školarci“, školski časopis „Bogatstvo različitosti“ zbornik radova i različiti proizvodi od jabuka.

Teodora Horvat, 8.c

Tijana Zubelić, 8.c

Ivan Skenderović, 8. a

Na poziv Zajednice tehničke kulture Osječko-baranjske županije bili smo sudionici na Festivalu tehničke kulture u Osijeku. Našu školu su predstavljale učenice Milica Tikvicki, Mihajla Štrban i Teodora Horvat u pratnji ravnateljice Stanislave Stantić Prćić i učiteljice, voditeljice slamarske radionice Zorice Slobode.

Predstavili smo se predmetima i čestitkama od slame kao i cjelodnevnim prezentovanjem izrade predmeta u tehnici slame.

DJEČJI TJEDAN

Dječji tjedan poseban je tjedan u školskoj godini kada se učenicima pruža prilika da upoznaju školu na jedan drugačiji, zabavniji način. U našoj su školi u obilježavanje Dječjega tjedna bili uključeni svi učenici i viših i nižih razreda, a aktivnosti su prema danima bile tematski raspoređene.

Najmlađi su školarci tako u ponedjeljak održali sajam igračaka. Iako je sajam bio prodajnoga karaktera, bila je to rijetka prilika vidjeti prodavače koji se teška srca oprštaju od svoje robe. U utorak su učenici mlađih uzrasta posjetili subotički zoološki vrt i uživo vidjeli sve one životinje o kojima inače mogu samo čitati ili ih na televizo-

ru gledati. U srijedu je održan maskenbal i školom su zavladala razna čudnovata bića i likovi. Bio je to uvod u Međunarodni dan zaštite životinja, koji su u četvrtak obilježili učenici izrađujući životinske figure od voća.

Učenici viših razreda sudjelovali su u povijesno-zemljopisnom kvizu, u karaokama u kojima su im se pridružili i nastavnici, u danu zamjene uloga obilježili su i Dan učitelja, a u sportskom danu natjecali se u krosu i u odbojci. Dječji je tjedan završen odlaskom učenika u subotičko kino gdje je održana projekcija filma „Belle i Sebastien“.

POVIJESNO-ZEMLJOPISNI KVIZ

KARAOKE

ZAMJENA ULOGA

SPORTSKI DAN

Belle i Sebastian

Đečji tjedan završio je posjetom subotičkom kinu gdje je prikazan francuski film „Belle i Sebastian 2“. Nastavak je to filma „Belle i Sebastian“ u kojem je prikazano prijateljstvo dječaka i psa u vihoru Drugog svjetskog rata. U prvom se djelu upoznaju Sebastian, dječak iz francuskog sela koji odrasta bez roditelja, i Belle, naizgled podivljala kuja koja pomaže u spašavanju ljudi pred nacističkim zločinima.

Radnja filmskog nastavka odvija se nakon završetka Drugog svjetskog rata. Angelina, kći Sebastianova skrbnika Cesara, nakon rata provedenog na strani Francuskog pokreta otpora, avionom se vraća kući. No, avion se ruši u šumi, a Sebastian i Belle kreću u potragu za Angelinom. Upuštaju se tako u novu puštolovinu u kojoj će upoznati Pierrea, pilota za kojega se naposlijetku utvrđuje da bi mogao biti Sebastianov otac i četrnaestogodišnju djevojčicu Gabriele, preživljavaju opasan požar i naposlijetku uspjevaju pronaći i spasiti Angelinu.

Uzbuđljiv je ovo i napet film o pravim ljudskim vrijednostima, ljubavi i prijateljstvu, koje se uspjevaju othrvati svim kušnjama i opasnostima. Napeta priča popraćena je spektakularnim prizorima planinskih krajolika i nedirnute prirode francuskih Alpa.

Bus Driver

Vaš je posao prijevoz putnika oko atraktivnog i realnog grada. Morate voziti do rasporeda na planiranom putu, poštujući pravila o prometu i pazite da ne uzrujavate ili ozlijedite svoje putnike. Za razliku od bilo koje druge igre – iskustvo vožnje autobusom vrlo se razlikuje od prebrze vožnje trkačim krugom.

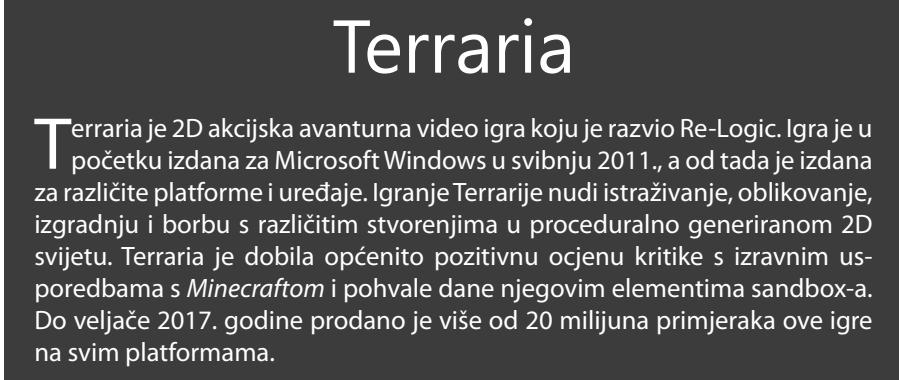
Vozac autobusa nudi dvanaest razlicitih vrsta autobusa za vožnju, ekspanzivan gradski okoliš s raznim četvrtima i trideset ruta s raznim vremenskim uvjetima koji se postavljaju u razlicitim razdobljima dana.

Glavne značajke

12 autobusa za vožnju.

30 ruta raspoređenih u 5 stupnjeva s povećanim poteškoćama.

Višestruke dužnosti, poput vožnje školskim autobusom, prijevoza turista, obilaska razgledavanja i prijevoza zatvorenika.

Terraria

Terraria je 2D akcijska avanturna video igra koju je razvio Re-Logic. Igra je u početku izdana za Microsoft Windows u svibnju 2011., a od tada je izdana za različite platforme i uređaje. Igranje Terrarije nudi istraživanje, oblikovanje, izgradnju i borbu s različitim stvorenjima u proceduralno generiranom 2D svijetu. Terraria je dobila općenito pozitivnu ocjenu kritike s izravnim usporedbama s Minecraftom i pohvale dane njegovim elementima sandbox-a. Do veljače 2017. godine prodano je više od 20 milijuna primjeraka ove igre na svim platformama.

Ivan Skenderović 8. a

TIHOMIR HORVAT

MALI RATNIK

Mali ratnik

Roman hrvatskog književnika Tihomira Horvata u kojem se davna prošlost povezuje sa sadašnjosti, život današnjih tinejdžera i slavnih vojnika iz 16. stoljeća. Skupina mlađih sudjeluje u snimanju virtualnoga filma o Sigetskoj bitci iz 1566. godine. Na ovaj način književni junaci uspjevaju virtualno sudjelovati u slavnoj bitci i upoznati se sa stvarnim povijesnim osobama. No ono što je glavna motivacijska osnova romana, ono je što je zajedničko svim likovima, pripadali oni dalekoj prošlosti ili našem suvremenom svijetu, hrabrost u suočavanju s problemima. I dok se povijesne osobe hrabro suprotstavljaju višetruko nadmoćnom neprijatelju, naši se mladi junaci moraju suočiti sa strašnom bolešću, zlostavljanjem proživljenim u djetinjstvu i drugim problemima koji opterećuju njihove mlade živote.

Milijunaši

Roman za mlade Maje Brajko-Livaković prepun je napetosti, neizvjesnosti i ruskice. U središtu je radnje Luka, srednjoškolac, sin bogatog poduzetnika koji mu osigurava bezbrižan život, luksuzan stan i skupocjenu odjeću. Lukina je želja i ambicija postati još bogatiji, a mašta o vožnji očeva automobila kojim će zadržati svoju buduću djevojku. No, kako bi ostvario svoje poslovne ambicije, Lukin se otac upušta u sumljive poslove zbog kojih mora uništiti plaže i prirodni okoliš svoga rodnog mjesta, malog sela Valice. S Lukom u razred ide Vana, siromašna djevojka čiji je otac invalid i nezaposlen, a majka spremaćica. Uz Vaninu pomoć Luka će shvatiti koje su prave ljudske vrijednosti, a da milijuni ipak u životu nisu najvažniji.

SANJA PILIĆ

Pošalji mi poruku

Sofija je trinaestogodišnjakinja koja poput većine svojih vršnjaka obilno koristi blagodati moderne tehnologije u svojoj svakodnevici. Videom bilježi sve važne događaje i objavljuje ih na YouTubeu.

U njen život iznenada ulazi zagonetni Mat, šutljiv i distanciran dječak kojim autorica vješto čitatelja uvodi i u neke nove teme. Priča prikazuje opasnost svijeta užurbanosti, mnoštva informacija, prisutnost medija i društvenih mreža u svakodnevnom životu. Autorica Sanja Pilić i u ovom romanu na svoj svjež, duhovit i šarmantan način propitkuje vrijeme u kojem se i odrasli i djeca skrivaju ispod uljepšanih fotografija na raznim društvenim mrežama i lažno sretnih poruka koje izmjenjuju. Možemo li biti iskreniji, imati prave prijatelje ili je sve igra u virtualnom svijetu?

Sajam knjiga u Beogradu

Posetili smo i beogradski sajam knjiga. Uživali smo u pregršt ponuđenih na-slova i pronašli mnoge zanimljive knjige. Nakon sajma prošetali smo Beogra-dom i obišli slavni Kalemeđan.

U večernjim časovima svi smo uživali u mjuziklu „Mama mia“ koji je izведен u Pozorištu na Terazijama. Nakon mjuzikla, prepuni pozitivnih utisaka, vratili smo se svojim domovima.

Predstavljanje knjige

Učenici od petog do osmog razreda koji slušaju nastavu na hrvatskome jeziku imali su priliku poslušati predstavljanje knjige Vesne Huske „Dnevnik jedne cure i jednog dečka“ u Gradskoj knjižnici u Subotici. Predstavljanje je obuhvaćalo čitanje ulomaka, razgovor sa spisateljicom i kratke igre koje je moderirala Katarina Čeliković. Osim naše škole, predstavljanju su prisustvovale i druge škole u kojima učenici slušaju nastavu na hrvatskome jeziku. Nakon predstavljanja, učenici su mogli kupiti knjigu.

Smotra recitatora na hrvatskom jeziku

Učenice naše škole sudjelovale se na 16. po-krajinskoj smotri recitatora na hrvatskom jeziku u organizaciji Hrvatske čitaonice Gradske knjižnice Subotica. Na smotri su svojim recitacijama sudjelovale učenice Valentina Ostrogonac (6.a), Marijana Gadžur (7.a), Rahela Šteković (7.a), Ana Vereb (8.a) i Sara Vuković (8.a), a za svoju je izvedbu putovanjem u Osijek nagrađena Sara Vuković.

Susret malih pjesnika

U slavonskom mjestu Cernik ove se godine održao 24. po redu susret malih pjesnika Slavonije i Baranje, a naša je škola bila pozvana kao gost koji će obogatiti program. Učenice 6. a razreda Katarina Vujić i Valentina Ostrogonac sudjelovale su s pjesmama *Prepelica* Grigora Viteza i *Sviram sviralu* Ive Kozarčanina.

Škola

Škola moja, moja slatka muka,
U nju svakog dana idemo ja i moj drug Luka.

Sedimo u klipi, učimo, zbijamo šale,
Volimo veliki odmor, ali i one male.

Na odmoru malom za sledeći predmet se spremam,
Eh! Kako bi voleo da matematiku nemam.

Za matematiku se šalim samo,
Ona nam je najbitnija to svi znamo.

Fizičko kad dođe to je strava,
Svi trče, niko ne spava.

Od svih nastavnika najbolji mi je nastavnik Pere,
I on kao ja posle škole jabuke bere.

Ima odgovor na svako pitanje,
A usput nas uči i šta je lepo vaspitanje.

Moj drug Luka i nastavnik Pere su izmišljeni likovi,
Oni su ovde da bi mi se složili stihovи.

Od mene to je sve za sada,
Pozdravljam Vas gospodo mlada.

Alen Vujić 8.b

Jovana Antal, 5. b

MOJA OMILJENA IGRA

Moja omiljena igra je igra skrivača.

Kada se igram skrivača s prijateljima znam biti jako tih. Ponašam se poput špijuna. Premještam se s mjesta na mjesto.

Volim se skrivati na zanimljivim mjestima, poput krošnje drveća ili žbunja. Kada žmurim, pažljivo motrim kako bih pronašao što više skrivenih prijatelja. Trudim se biti što brži da me ne „izbubaju“. Ako se to desi, onda opet moram žmurići, a ja se više volim skrivati.

Kada se netko posvađa, ja ih smirujem, jer nitko se ne može zabavljati dok se netko svađa.

Kada ostanem posljednji, trudim se „izbubati“ drugoga jer ne želim žmurići. Kada prijatelj koji žmuri bude daleko, dolazim do mjesta na kojem žmuri i pobjedosno ga „izbubam“.

Volim igru skrivača zato što je zanimljiva, a i zbog toga što sam u njoj veoma uspješan. Preporučio bih i drugoj djeci da mi se pridruže jer se ova igra igra vani na svježem zraku, a i puno se trči. Treba ponekad ostaviti kompjutor i sjedenje i izići van i kretati se!

LUKA VUKOVIĆ, 4.a

Veljko Vuković 5. c

Maja Rudić 6. b

Ivana Saulić 6. b

MOJ ŽIVOT S BAKOM

Sa mojom je bakom jako lijepo živjeti.

Kada sam tužan ili nesretan, moja me baka tješi i nježna je. Kada dobijem dobru ocjenu, baka me pohvali i nagradi. Savjetuje me kako da se ponašam. Njezini su savjeti dobronomjerni i trudim se da je poslušam.

Srednje je visine, ima sijedu kosu i nosi prsluk. Zove se Marija, ali je svi zovu Mara. Svugdje idemo skupa i lijepo nam je.

Kad nam dođu gosti, baka uvijek skuha nešto fino i ispeče puno kolača. Ona se potrudi da mi bude ugodno. Ponekad, umjesto mene, nahrani sve naše mačke i moga psa Damba. Pomažem joj u kući i u dvorištu. Kada skupa nešto radimo, vrijeme nam brže prolazi i lakše završimo neki posao. Kada padne snijeg, baka i ja ga počistimo i gađamo se grudama. Iako je u godinama, spretna je i okretna.

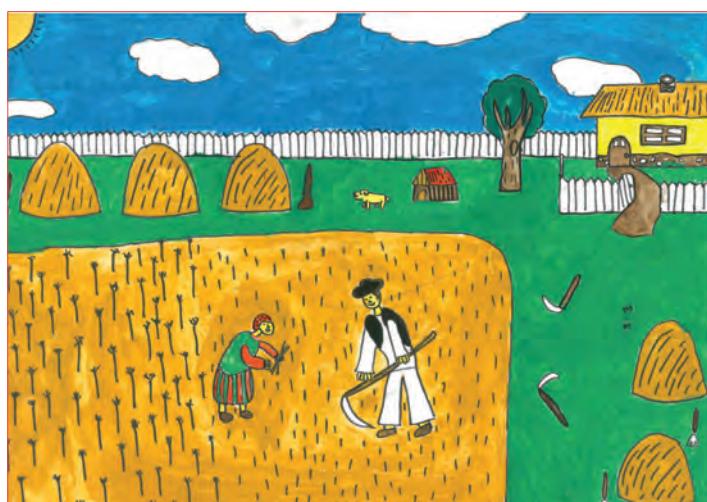
Nadam se da će i ove godine pasti snijeg jer mi je baka obećala da ćemo skupa praviti snjegovića. Spremio sam svoju staru kapu i šal za snjegovića, a baka će mi dati mrkvu za njegov nos. Još samo fali snijeg!

Volim živjeti s bakom jer je njezino srce puno ljubavi i topline.

MARTIN VUKOVIĆ, 4.a

Vanja Tintor, 8. c

Ivan Vuković 6. c

Ognjen Berberović 5. c

Као да сањам

Наши су снови места где сав бол и патња нестају, у сновима ми смо они који управљају светом. Најгоре је кад дође ујутро и све то нестане.

Најлепша ствар када дођем кући је што знам да ћу сањарити а моја машта неће имати граница. Чим се сунце спусти а месец изађе, ушушкам се у свој топао кревет и отптујем у земљу снова. Овога пута све је било другачије. Нисам се налазила у замку где сам увек била већ у малој башти а испред мене се налазила мала порука на којој је писало ако се покажем достојном да ћу добити поклон који сам одувек желела. Једва сам је држала у рукама јер је заиста била малецка. Чим сам је прочитала, порука је нестала а испред мене су се појавиле стрелице које су ме водиле. После кратког пешачења зачула сам како неко зове у помоћ. Био је то мали вук који се давио у језеру. Пружила сам му штап и извукла га из воде. Захвалио ми је и одлучио да крене са мном јер се бојао наставити пут до куће сам. Убрзо, нашли смо се испред малог замка из ког је изашла мала вила и рекла ми да сам се доказала достојном и поклонила ми крила. Одмах сам узлетела и таман почела уживати у видицима и призорима кад се зачула нека звоњава. Почела сам да падам, односно да се будим, време за школу.

Најлепши снови се ипак завршавају иако ми то не желимо. Будимо се и улазимо у свакодневицу која је некада обична, некада ружна, а некада лепа.

Валентина Шефер VI. ц

Dobila sam kućnog ljubimca

Tata je potražio štene preko interneta. Željno sam isčekivala dan kada ћу dobiti kućnog ljubimca, odbrojavajući sate, minute.

Bilo je jutro. Osetila sam kako me je neko liznuo po obrazu. Otvorila sam oči i pred mnom je bio mali pas, crne duge dlake i krupnih tamnih očiju. Uzela sam га u ruke i čvrсто zagrlila. Bio je rase njufaudlender pa је dobio име Njufi. Tata ga је stavio na мој krevet. Rastao je zajedno sa mnom. Danas је veliki pas sa svojih stotinjak kilograma, širokог čela i velikih šapa. Nikada me nije povredio. Kada sam tužna, on me raspoloži, uvek је ту за мене. Када napravi неки nestašluk i svи буду besni на њега ја га razumem i razmišљам о томе као slučajnoj greški. Znam sve njegove osobine: mrzi mačке и komšijske pse, obožava slatkiše, najviše voli kada га češkam iza uha. On је jedan од мојих најboljih prijatelja иако је drugačiji od njih, нити se обlačи, нити pere zube, али има posebno место у мом srcu.

Njufi је posebna osoba u mom животу. Nikada me ne ostavlja samу. Volite svoje životinje jer су они најбољи prijatelji. Vole nas iako то не znaju reći или znaju pokazati.

Marija Imgrund VI c

Priča o BICIKLU

Bicikl je vozilo na dva kotača koji se pogone snagom vozača. Danas je ovo vozilo općepopularno i prisutno u svim krajevima svijeta, a prema nekim procjenama danas postoji preko 1.000.000.000 bicikala.

POVIJEST BICIKLA

Pokušamo li proučiti povijest bicikla teško ćemo moći izdvojiti jedno ime koje bismo mogli držati za izummitelja/izumiteljicu bicikla. Jedna je od najstarijih preteča suvremenoga bicikla *célérifère* vozilo koje je 1790. godine izumio francuski grof Mede de Sivrac. *Célérifère* je zapravo bio drveni lik životinje (konja, lava) na drvenim kotačima koji su bili spojeni prečkom. Nije imao pedala, a pokretao se odguravanjem nogama od tla.

Revolucionarnu je inovaciju u razvoju bicikla 1818. godine u Parizu predstavio njemački barun Karl Drais von Sauerbron. Naime, on je do tada poznatom *célérifèreu* na prednjem kotač ugradio upravljač i nazvao ga *laufmaschine*, a kasnije je prema svome izumitelju nazvan i *draisienne*.

Laufmaschine

Razvoj bicikala nastavio se ubrzanom dinamikom i već su se od 1840. godine počeli pojavljivati prvi bicikli s pogonom na pedale kojima se putem poluga pokretao stražnji kotač. Ovaj se izum pripisuje raznim izumiteljima: Škotu Kirpatricku Macmillanu, Nijemcu Philippu Moritzu Fischeru i Francuzu Pierreu Lallementu, a francuski je kovač Ernest Michaux 1868. godine osnovao prvu tvrtku za proizvodnju bicikala s pedalama. Sljedeći je korak učinio škotski izumitelj John Boyd Dunlop ugradivši na kotače gumene navlake. Vožnja je time postala udobnija, a bicikli brži pa su se uskoro pojavile i prvi primjerici s ugrađenim kočnicama.

Jedan od prepoznatljivijih oblika bicikla bio je i popularni engleski model nazvan *penny farthing*. Bio je to bicikl s jednim izuzetno velikim i jednim nesrazmjerno malim kotačem, pa je i naziv dobio prema nazivima za tadašnju najmanju (*penny*) i za najveću kovanicu (*farthing*). Pedalama se pogonio veći, prednji kotač, a s vremenom su ugrađene i prednje i stražnje kočnice, dodane su svjetiljke, torbice i zvučni signali (zvonca, gongovi i zviždaljke).

Celerifere

Bicikl kakav nam je danas poznat svoj oblik dobiva 70-ih godina XIX. stoljeća. Tada nastaje bicikl čiji su kotači bili podjednake veličine, a sastoje se od žbica i gumenih obruča, pokreću se pedalama lancem povezanih sa stražnjim kotačem. Ovaj je bicikl danas poznat kao „sigurnosni bicikl“, a

Penny farthing

1895. godine na njega se ugrađuju pneumatici (gume pod tlakom). Ovih se godina ustalio i danas poznat oblik kostura bicikla pa kostur muškoga bicikla ima oblik trokuta, dok ženski modeli imaju spuštenu gornju cijev kako ne bi smetala pri vožnji u sukњi.

Krajem XIX. stoljeća na bicikl je ugrađen i motorni pogon i na taj je način rođen mlađi brat bicikla, motocikl.

SUVREMENI BICIKL

Suvremeni se bicikl sastoji od okvira, kotača, pogonskog i upravljačkog dijela. U sredini okvira nalazi se pogonski lančanik s dvjema pedalama, koji je lancem povezan s lančanikom na stražnjem kotaču. Upravlja se usmjerivanjem prednjega kotača, uležištenu u okretnu vilicu s upravljačem (guvernal).

Mogli bismo reći da danas poznajemo pet kategorija bicikala.

Standardni bicikl ima težak okvir, kotače s velikim promjrom i širinom guma 3 do 5 cm, široko sjedalo i jednostavne kočnice, može imati i mjenjač brzina, a masa mu je 14 kg ili veća. Namijenjen je za vožnju na manje udaljenosti.

Prijenosni bicikl sličan je standardnom biciklu, ali ima sklopljiv okvir i kotače manjeg promjera.

Dječji bicikl sličan je standardnom, ali je namijenjen djeci pa je i okvirom i veličinom kotača manji od njega.

Terenski (brdski) bicikl prikladan je za vožnju po svim podlogama i terenima, promjer kotača mu je nešto manji, no gume su šire (od 5 do 8 cm) kako bi što većom površinom mogle prijanjati uz često neravne terene. Često ima ugrađene amortizere, snažnije kočnice i mjenjač s većim brojem brzina (21 ili više).

Natjecateljski bicikl rađen je za sportske utrke i zbog toga je rađen od najlaganijih, ali ipak čvrstih materijala. Masom se kreće od 5 do 11 kg, a gume su uske (od 18 do 25 mm) kako bi trenje između kotača i podloge bilo što manje i bicikl mogao postići što veću brzinu.

BICIKLIZAM KAO SPORT

Prvo biciklističko natjecanje održano je u Parizu 1868. godine na stazi dužine 1200 metara. Prvi biciklistički klub osnovan je 1870. godine u Londonu pod nazivom *Pickwick Cycle Club*, a u istom je gradu 1892. godine osnovan Međunarodni biciklistički savez (*International Cycling Association*). Taj je savez 1900. godine zamijenila Međunarodna biciklistička unija (*Union Cycliste Internationale*) koja i danas postoji.

Prvo amatersko svjetsko prvenstvo održano je u Chicagu 1893., a svjetsko se prvenstvo profesionalaca održava od 1895. godine. Bicikлизam je kao jedna od sportskih disciplina bio uvršten i na prve Olimpijske igre 1896. godine i do danas se održava kao zasebno natjecanje.

Najpopularnija biciklistička disciplina danas je zasigurno cestovni biciklizam. Utrke cestovnoga biciklizma mogu biti jednodnevne (najpoznatije su: Paris – Roubaix, Liege – Bastogne – Liege, Amstel Gold Race) ili etapne (najpoznatije su: Tour de France, Giro d'Italia, Vuelta Espana).

GRANE SPORTSKOG BICIKLIZMA:

cestovni biciklizam,
pistovni biciklizam,
brdski biciklizam,
ciklokros,
BMX,
trial,
artistički biciklizam,
ciklobal

Bicikl

Moj bicikl velik je
širok svakako nije.
Popravljam bicikl svome bratu,
a mi živimo na drugom katu.

Naš je Tavankut zbilja lijep,
al' ja „bajsom“ obidem čitav svijet.

Ovoj pjesmi sad je kraj,
za bicikl najbolji je mjesec maj,
ajde bok, kraj.

Ivan Vuković 6. a

Bicikl

Dal' bicikl
il' tricikl?

Nije važno,
jer ja se osjećam snažno.

Ne znam imaš li ti svoj,
al' ja ti ne dam moj.

Gledaj ga i pazi,
nemoj da te zgazi!

Melisa Gadžur VI. a

Život s bicikлом

Svaki mjesec, svaki dan
biciklom se vozim ja.

Bojim se noći
jer svaki će doći Bubuš,
a s biciklom sve ču proći.

Moj bicikl brži je od vlaka
i od ptičica siromaha.

Bicikl mi je boje kao nebo,
a kada jurim upali se crveno svjetlo.

Katarina Vujić VII. a

Marko Benčik VII. a

Moj bicikl

Moj je bicikl velik,
čvrst baš kao čelik.

Šaren je k'o duga
i zebrina pruga.

Zimi ga ne vozim,
ali se u lijepe dane navozim.

Iako nosi sa sobom blatobran,
kao da pjeva „kupi mi padobran“.

Valentina Ostrogonac VI. a

Petra Benčik VII. a

Dan A-V tehnike

UNESCO je 2005. godine proglašio 27. oktobar za Svetski dan audio-vizuelne kulturne baštine da bi ukazao na ugroženost te vrste nasleđa. Svetski dan audio-vizuelne baštine ove godine proslavlja se pod sloganom: *Discover, remember and share* – Otkrij, zapamti i deli.

Učenici su prisustvovali projekciji filmova o Aleksandru Lifki i poslednjoj vožnji subotičkog tramvaja. Gledajući navedene filmove u kojima su prikazani delovi života našeg grada koji više ne postoje, učenici su shvatili koliko je važno očuvati audio-vizuelnu građu. U okviru projekcije prikazan je i film čiji je autor učenik naše škole Dario Vojnić Hajduk o Festivalu voća u Tavankutu i Dečijoj nedelji koji će ostati u školskoj arhivi za buduće generacije.

ALEKSANDAR LIFKA

Aleksandar Lifka bio je jedan od pionira kinematografije u Srednjoj Evropi. Od rane mladosti privlače ga novotarije, posebno lantern magika i kromatrop, koje su bile preteče kinematografa, a stvarale su iluziju pokretnih slika.

Po završetku školovanja Lifka odlazi u Pariz i od nasleđenog novca kupuje svoju prvu kamеру marke Pathe. Te iste 1900. godine snimio je cara Franju Josipa i caricu Elizabetu koji su posetili grad Gedele. Navodno je taj 40 metara dug filmski snimak privukao pažnju Naučnog filmskog pozorišta „Uranija“ iz Budimpešte koje ga je primilo za svog saradnika, a kasnije uticalo da otvorí prvi stacionarni bioskop u Subotici.

U bivšoj zgradi hotela „Hungarija“ u Subotici Aleksandar Lifka je 1910. godine započeo preuređivanje prostorija za prikazivanje filmova, a 1911. godine prvi stacionarni bioskop pod imenom „Bioskop Lifka“ počeo je sa radom.

Tokom Prvog svetskog rata Aleksandar Lifka je bio mobilisan i poslat na front u Galiciju, gde je snimio nekoliko filmova. Nakon povratka u Suboticu prodao je bioskop, ali je nastavio raditi u njemu. Sa suprugom je osnovao preduzeće za distribuciju filmova Orient film d. d., koje je radilo do početka 30-ih godina.

Umro je 12. novembra 1952. godine, a sahranjen je u porodičnoj grobnici u Subotici.

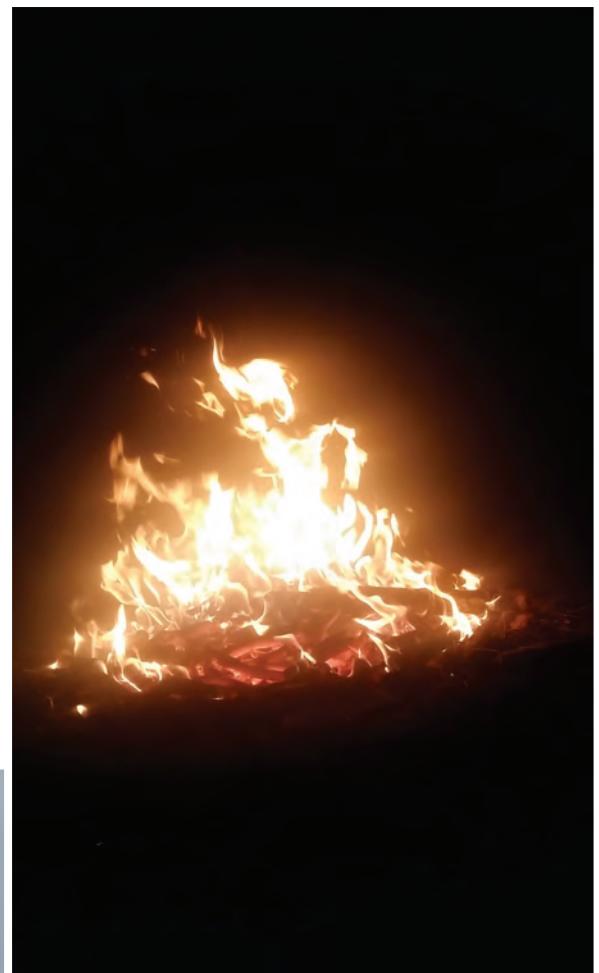
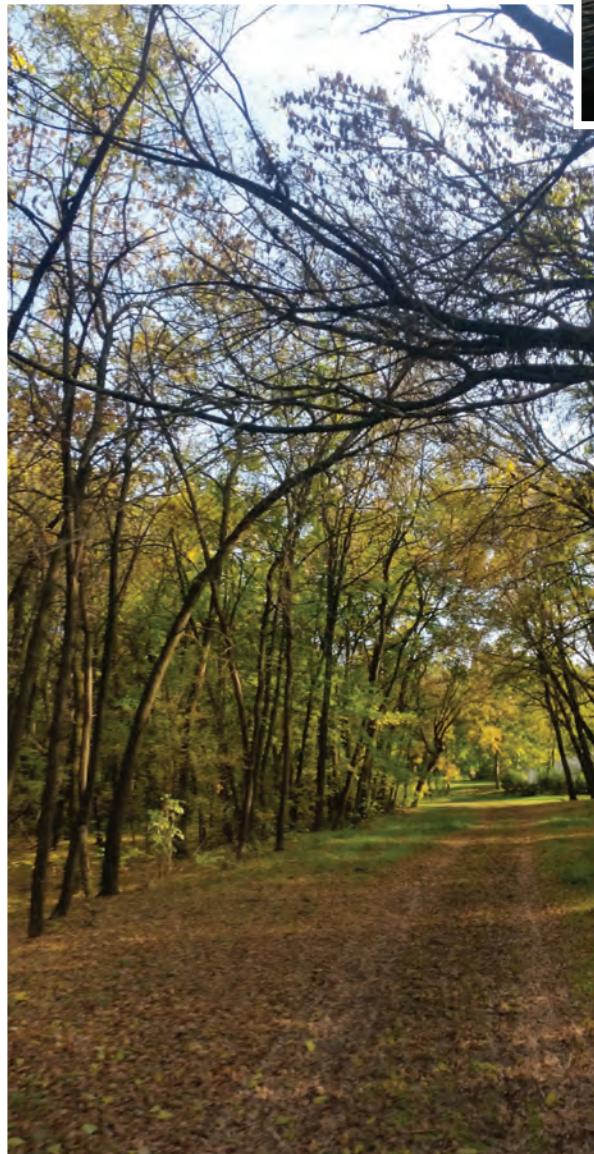
U Jugoslavenskoj kinoteci u Beogradu čuva se dvadesetak njegovih filmova, a u Gradskom muzeju u Subotici se čuvaju njegove stvari (kamera, projektor, nameštaj, slike, fotografije, posuđe, dokumenta i dr.) i dostupne su pogledu posetilaca.

Njemu u čast ustanovljena je Nagrada Aleksandar Lifka koja se dodeljuje na Međunarodnom filmskom festivalu „Palić“.

https://sr.wikipedia.org/wiki/Александар_Лифка

FOTO-KUTAK

Ana Vajhand VII. c

Svaki je dan s djecom poseban

Koliko dugo ste učiteljica i kakvi su dojmovi do sada?

Učiteljica sam punih sedamnaest godina s tim da sam jedno vrijeme radila kao nastavnica engleskog jezika u nižim razredima i kao nastavnica hrvatskog jezika u višim razredima.

Rad s djecom je zanimljiv i nikad nije monotono svaki dan je zanimljiv i poseban. Najviše se radujem onim satima na kojima su učenici zainteresirani za rad i puni znatiželje. Tada i ja dobijem još veću volju za rad. Jedino što mi predstavlja poteškoću jest popunjavanje administracije.

Zašto i kada ste odlučili predavati nastavu na hrvatskom jeziku?

U hrvatskoj nastavi sam petnaest godina i odluku o tome da predajem donio je tadašnji ravnatelj. U početku je bilo poteškoća. Imala sam jezične i terminološke nedoumice, ali zahvaljujući seminarima kod nas i u Hrvatskoj stekla sam samopouzdanje pa danas nemam strah kada govorim hrvatski.

Kako ste odlučili postati učiteljica?

To nije bila moja prvobitna želja. Naime, polagala sam prijamni na Odsjeku za psihologiju na Novosadskom univerzitetu, ali zbog velikog broja zainteresiranih nisam dospjela na budžet tako da sam odustala od te ideje. Srećom, ostalo je slobodnih mesta na Učiteljskom fakultetu u Somboru. Zavoljela sam taj učiteljski poziv i danas mi je dragovo što nisam upisala psihologiju.

Učenici me svakoga dana podsjećaju koliko je lijepo biti učitelj.

Kako ste se osjećali kada ste saznali da ćete dobiti nagradu „Pajo Kujundžić“ za doprinos obrazovanju na hrvatskom jeziku?

Velika je čast i zadovoljstvo kada vas netko nagradi. Ovo je nagrada za upornost i neodustajanje.

Veoma mi je drago što smo je doobile mi, prve učiteljice na hrvatskom jeziku. Međutim, najveća zahvala ide roditeljima koji upisuju i koji će upisati djecu u hrvatske odjele. I ovu nagradu posvećujem svojim sadašnjim i bivšim đacima.

Kakvo je bilo Vaše školovanje? Čega se posebno sjećate?

Nastavnici su bili puno strožiji a mi učenici bili smo disciplinirани. Puno smo toga naučili, ali moram priznati da je bilo i učenja nepotrebnih podataka. Omiljeni predmet bio mi je engleski jezik, dok su mi prirodni predmeti poput matematike bili manje omiljeni. U osnovnoj školi stekla sam dobar temelj za daljnje školovanje.

Kako se najrađe opuštate kada niste školi?

Najradnije gledam britanske i skandinavske krimi-serije. Također, ljubitelj sam kvizova, osobito „Slagalice“. Ljeti imam više vremena pa čitam knjige ili idem u šetnje.

Ivan Skenderović, 8. a

Quiz

1) Wie viel telefoniert ein Viertel der Jugendlichen täglich?

- a) Zwischen 2 und 2 ½ Stunden
- b) Zwischen ½ und einer Stunde
- c) Zwischen einer und 1 ½ Stunden

2) Wie lange sitzen 10 bis 18-jährige am Tag vor dem Fernseher?

- a) ca. 90 Minuten
- b) ca. 60 Minuten
- c) ca. 30 Minuten

3) Wie viel helfen Mädchen und Jungen täglich im Haushalt?

- a) Beide 1 Stunde
- b) Mädchen 1 ¼ Stunden und Jungen 1 Stunde
- c) Mädchen 1 Stunde und Jungen 1 ¼ Stunden

4) Wie viel Zeit brauchen durchschnittlich Jungen und Mädchen für Schule und Hausaufgaben von Montag bis Freitag?

- a) 5 ¾ Stunden
- b) 7 Stunden
- c) 6 ¼ Stunden

5) Wie viele Stunden pro Tag lesen in ihrer Freizeit Kinder ab 10 Jahren und Jugendliche?

- a) Eine und halb Stunden
- b) Eine halbe Stunde
- c) Eine Stunde

6) Wie viel Zeit verbringen Kinder und Jugendliche von 10 bis 18 zwischen 16 und 19 Uhr mit Sport, Hobbys und Spielen?

- a) Drei Viertel der Zeit
- b) Eine Hälfte der Zeit
- c) Ein Viertel der Zeit

7) Wie viel nutzen 10 bis 19-jährige täglich das Internet in der Woche, und wie viel am Wochenende?

- a) 100 Minuten in der Woche und 200 Minuten am Wochenende
- b) 145 Minuten in der Woche und 188 Minuten am Wochenende
- c) 188 Minuten in der Woche und 145 Minuten am Wochenende

8) Wie viel Zeit verbringen täglich Kinder und Jugendliche unter 18 im Straßverkehr?

- a) Rund 1 Stunde
- b) Rund drei Viertel Stunde
- c) Rund eine halbe Stunde

9) Wie viel hört täglich jeder Jugendliche zwischen 14 und 19 Musik?

- a) 113 Minuten
- b) 163 Minuten
- c) 190 Minuten

Ergebnis: ___ / 9

Odgovori:
1) c, 2) a, 3) b, 4) a, 5) b, 6) c, 7) b, 8) a, 9) b

Dan međunarodnog priznanja Republike Hrvatske

Dan međunarodnog priznanja Republike Hrvatske obilježava se 15. siječnja. Spomen je to na 15. siječnja 1992. godine kada su Republiku Hrvatsku službeno priznale: Njemačka, Ujedinjeno Kraljevstvo, Italija, Francuska, Španjolska, Nizozemska, Danska, Belgija, Irska, Luksemburg, Portugal, Grčka, Bugarska, Mađarska, Malta, Norveška, Poljska, Švicarska i Kanada, a prethodno su to već učinili Island, Sveta Stolica i San Marino.

U našoj su školi učenici koji pohađaju nastavu na hrvatskom jeziku ili slušaju nastavu hrvatskog jezika s elementima nacionalne kulture u tom povodu ponovili što znaju, ali i naučili ponešto novo o Republici Hrvatskoj. Potom su prigodno uredili školski pano, a nastava je završena, kao što to i priliči rođendanskoj proslavi, tortom s 26 svjećica u znak 26 godina od ovog značajnog datuma u hrvatskoj povijesti.

Na Smotri učeničkih zadruga Hrvatske

Bili smo i u Zadru na Smotri učeničkih zadruga Hrvatske, 29. po redu. Na smotri koju organiziraju Agencije za odgoj i obrazovanje, Hrvatske udruge učeničkog zadrugarstva i Hrvatske zajednice tehničke kulture sudjelovali smo kao gosti predstavivši se svojim radovima od slame. Ukrase, čestitke i uporabne predmete izrađene ovom tradicionalnom tehnikom u Zadru su predstavile učenice Sara Vereb i Ana Vajhand u pratnji voditeljice slamarske radionice Kristine Kovačić Raaguž i ravnateljice Stanislave Stantić Prčić.

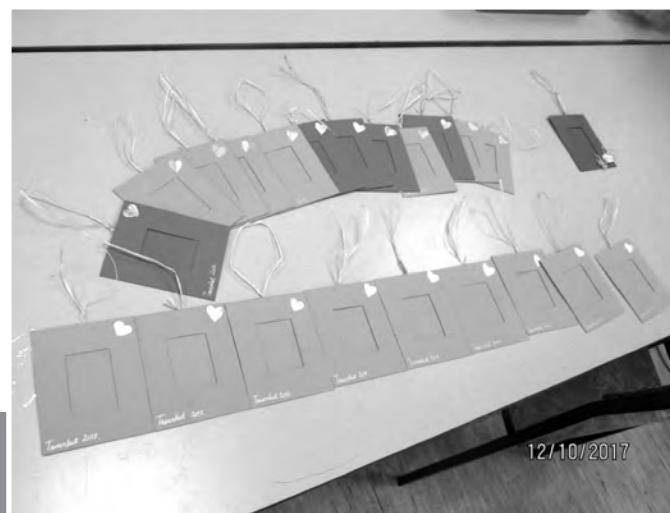
Bila je ovo prilika i za obnavljanje starih kao i stjecanje novih poznanstava, druženje, igru i učenje.

Poseta iz „Kizur Ištvana“

Osim što smo posetili brojne škole i upoznali mnoge dobre i drage ljudi, proteklog su polugodišta često i nas posećivali. Jedan je od takvih poseta bio i onaj dva odjeljenja nižih razreda iz Osnovne škole „Kizur Ištvan“ iz Subotice.

Uz pratnju njihovih učitelja, deca su prisustvovala slamarskoj sekcijskoj koju su vodile nastavnice Ivana Vuković i Tikvicki Emin. uz pomoć učenica viših razreda koje pohađaju slamarsku sekciju.

Svaki učenik je imao priliku ukrasiti karton za poruku slamnatim detaljem, taj detalj su sekli u obliku jabuke, koja na simboličan način predstavlja Tavankut. Učenici, kao i njihovi učitelji su bili veoma zainteresovani i na ukrasan karton su nalepili pored jabuke i druge oblike koje su isekli sami i uz pomoć učitelja.

12/10/2017

Međunarodni dan pismenosti

UNESCO je 8. septembar proglašio Međunarodnim danom pismenosti, a sva odelenja naše škole prigodno su ga obeležila. Odelenja viših razreda su dobila tekst sa pravopisnim greškama i zajedno sa nastavnicima proveravali tačnost ispravljenog teksta.

Uz pomoć učenika, urađen je pano sa slikama karikaturiste Bojana Jokanovića, „Sizif u borbi protiv nepismenosti“, a izdvojene su i ilustracije gde su prikazane najčešće pravopisne greške učenika.

U nižim razredima su učitelji posebno organizovali različite radionice sa temom pravopisa, verbalne i neverbalne komunikacije, pisanje pisma, ukrašavali su početna slova svoga imena, slagali su azbuku, imali su kviz znanja u kome su pokazali poznavanje pravopisnih pravila.

Učenici iz Ljutova su Dan pismenosti obeležili u saradnji sa roditeljima.

Organizovana je radionica za roditelje koji su sa svojom decom izradili AZBUKU kraja. U školi su, na osnovu izvučenog slova, ilustrovali nešto što je karakteristično za mesto u kom učenik živi, a deci su pomagali roditelji i učiteljica.

Realizovana je radionica verbalne i neverbalne komunikacije, pisanje pisma i zadatak: „Napiši lepu rečenicu drugu/drugarici do sebe“.

U glavnom delu radionice, učenicima su podeljeni papirići, a oni su analizirali karikature kroz koje su uočavali najčešće pravopisne greške i izvodili pravopisna pravila.

Filatelija – hobi skupljanja poštanskih maraka

Filatelija je pojam kojim se označava hobi skupljanja i proučavanja poštanskih maraka, ali također i omotnica, žigova i drugog poštanskog materijala.

Filatelisti, osobe koje se bave filatelijom, poštanske markice skupljaju u posebne, specijalizirane albume, a način njihova slaganja odabiru sami. Važno je napomenuti da je pri skupljanju markica i rukovanju njima važno biti pažljiv i oprezan jer neke markice mogu postići vrlo visoku vrijednost.

Nekada je poštansku uslugu, gotovinom plaćao primatelj kojem je pošiljka upućena, a 6. svibnja 1840. godine u Velikoj Britaniji tiskana prva poštanska marka nazvana „crni penny“. Prepoznatljiv oblik i perforiran rub izumio je Englez Archer 1847. godine.

Prvi sakupljači maraka javljaju se već 1850. godine a s njima i prvi trgovci. Do danas je izdano više od 270 000 raznih maraka, a svake godine širom svijeta izade više stotina novih maraka.

Marke se obično izdaju u serijama, a sakupljači se kroz vrijeme profiliraju i specijaliziraju za skupljanje markica s određenim motivom. Skupljanje markica često je i motiv mladim ljudima da saznaju o nekim nepoznatim krajevima, a prema prikazu mogu i naučiti ponešto novo o zemlji iz koje je markica.

Na Danima Balinta Vujkova

U povodu obilježavanja Dana Balinta Vujkova, hrvatskog književnika, sakupljača i obradivača bunjevačkih narodnih djela iz Vojvodine i susjednih država, pripovjedača i romanopisaca, učenici koji pohađaju nastavu na hrvatskom jeziku te učenici koji pohađaju nastavu Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture prisustvovali su programu organiziranom u prostoru Hrvatskog kulturnog centra „Bunjevačko kolo“. Program je započeo predstavljanjem škola te pjesmom *A' sam rđav* koja je izvedena u pratnji orkestra HGU Festival bunjevački pisama. Vrtić „Sunčica“ Marija Petković izveo je predstavu *Jerkova dica*, a nakon toga predstavili su se učenici OŠ „Vladimir Nazor“ iz Đurđina s predstavom *Lina snaja*. Na kraju programa, organizatori su podijelili poklone svakoj školi i vrtiću u kojemu se nalazio paket *Bajki Balinta Vujkova*.

Zaziv Duha Svetoga na početku nove školske godine

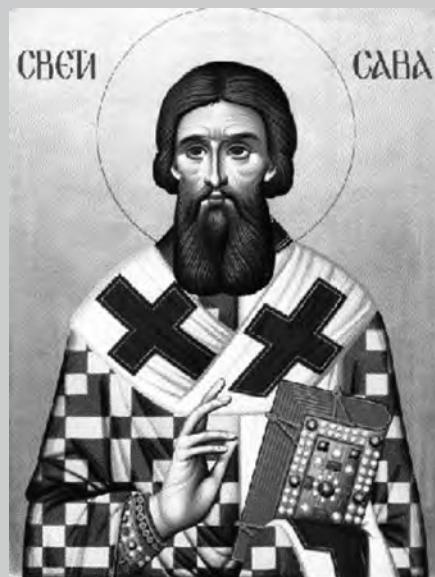

Postala je tradicija da se učenici Subotice i okolnih mesta redovito okupe u našoj katedrali na početku nove školske godine. U organizaciji HGU „Festival bunjevački pisama“ 16. rujna 2017. učenici i nastavnici pohodili su katedralu i u sklopu misnog slavlja, koje je predvodio domaći župnik msgr. Stjepan Beretić, sudjelovali u zajedničkoj molitvi Duhu Svetom za sretan početak i tijek nove školske godine. Bilo je lijepo vidjeti ispunjenu katedralu školskom djecom koja su aktivno sudjelovala u ovom slavlju.

Većina naših učenika pohađa katolički vjerouauk i zato je za njih, kao i za svakog drugog vjernika, karakteristično da u svom poslu računaju na suradnju s Bogom. Isus je na odlasku s ovog svijeta obećao da će Otac nebeski u njegovo ime poslati Duha Svetoga koji će nas pratiti kroz život. U to mi vjerujemo. Zato se na početku svakog važnijeg događaja u životu utječemo njemu za pomoć, a na kraju posla mu zahvaljujemo na suradnji. Neka nas sve prati Njegova blizina kroz tijek ove školske godine.

Свети Сава

Приредба поводом школске славе Светог Саве ове, 2018. године је одржана у Подручној школи у Љутову.

Кроз неколико поучних игроказа, музичких нумера и рецитала подсетили смо се хуманог и племенитог живота Светог Саве, првог учитеља, оснивача школа, заштитника ученика и преосветних радника.

Приредбу су припремили ученици нижих разреда из Љутова и ученици виших разреда уз помоћ svojih учитељica i наставnica.

Свим школарцима, њиховим наставницима и учiteljima честитamo школску славу.

Drug

Dobar drug ti vredi više
I od sunca i od kiše.
Pravi drug šapuće tiše,
I tugu sa lica briše.

Kad naiđu brige mnoge,
Nemaš ništa osim slove.
I u dobru i u zlu,
Drug će uvek biti tu.

Ako imaš pravog druga,
Nevolje će brzo proći.
Kad naiđe bolest,tuga,
On će doći u po noći.

Drug će uvek naći reči,
Tvoje tuge da izleči.

Nikolina Kadar 7.b

Lepo je biti dete

Svi roditelji žude za time,
Da se vrate u ove godine.
Jer ipak dete je biti lako
I želeo bi to biti svako.

Ali deca ne misle tako.
Oni misle da je sve lako.

Oni misle da je odrastao život,
Samo igra i da tamo nema briga.

Ali nisu svesna deca sva,
Da je odrastao život put bez povratka,
Da detinjsto nazad vratiti ne mogu,
I da je to greška u svemu,
Jer svakome dođe taj dan
Da želi da kupi kartu za povratak,
Da se vrati u stare dane,
Kada je u krevetac mogao da stane.

Dajana Horvat
Nikolina Antal 8.b

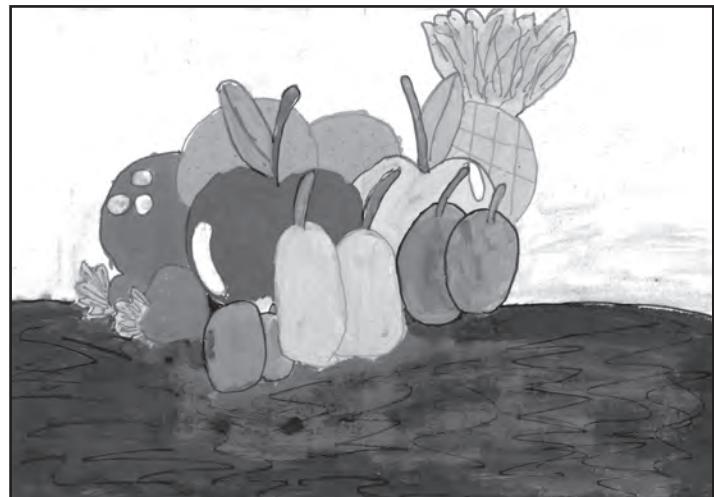
Поглед кроз прозор моје собе

У мојој кући интересантнији је поглед с прозора ходника и зато ћу писати о њему.

Када гледам кроз прозор ходника видим стазицу која води до капије, траву која се простира по читавом дворишту и јелку која прави лети хлад. Испод ње сто и клупа од дрвене греде. Поред ограде стоји мали закржљали чемпрес који никако да израсте, мали већ две или три године. У његовој близини је мало дрво које такође не расте. Не знам зашто али и даље су тамо. Испред врата је стазица која је водила до друге куће а крај ње је некада стајао бамбус али су га комшије посекле.

Недостаје ми бамбус, радујем се чемпресу који не расте и усрећује ме свакодневно јер је то слика коју свакодневно гледам.

Дарио Моравчић VI. ц

Elena Sekulić VI. c

Kad se posvadaš

Kad se posvadaš, nije ti lako
Vređaju te само tako!

Onaj ko je jači misli da je ptica,
A na kraju je samo muva, muvi trica!

Njemu želiš zlo,
Al' na kraju shvatiš: „Da!“
Spušten si na tlo!

Bojana Macankov, 6. b

Kad se zaljubim

Ježim se kad te vidim,
Pred tobom se malo stidim.
Misli me ka tebi vuku,
Kad dodirneš moju ruku.

Noću te sanjam, a danju gledam,
I kada dođeš ja te trebam.
Svakoga dana mislim na tebe,
U snubih volela da dođeš po mene,

Svaki dan o tebi pišem jednu pesmu,
Lepu, romantičnu, nekad i stresnu.
Volela bih da mi se ostvari san,
Da mogu te viđati svaki dan.

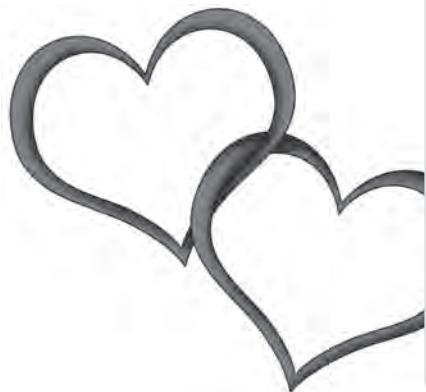
Anamarija Ivković, 7. b

Ljubav

Ljubav je samo jedna brigavije,
Od nje se samo teže diše.
Ljubav se desi
Sasvim slučajno,
Jer se deca vole beskrajno.
Ne samo deca, nego i ljudi,
Često zbog ljubavi
Neko poludi.
Ljubav je lepa,
Ali može biti samo slepa.

Jovana Antal, 5. b

Ljubav

Ljubav je kada se zaljubiš pa naprsto poludiš.
I svaki dan ona je lepa kao san.
I kada ti se sve uzvrati naopačke
U krevet uletiš naglavačke.
Buket cveća pokloniću i svoje srce daču.
Uvek razmišljam o njoj, pa nikad nisam sav svoj.
Kad ona prođe pored mene, krv mi stane kod vene.
Oko srca mi se mota,
Ona je ljubav mog života.

Dragana Arsić, 5. c

Volim te

Ja kažem ne,
Ali znam da lažem tebe i samu sebe.
Volim te, a to ne znaš ti,
Ili za sad neko drugi.
Znaš uvek da me nasmeješ,
Seme sreće u meni seješ.
Ja sad razmišljam o tebi,
Ponekad baš i ne o sebi.
Ne znaš da te volim niti iko drugi.
U ovoj ljubavi samo sam ja
I izgleda da verovatno nema više od tebe
ni traga.

Jovana Antal, 5. b

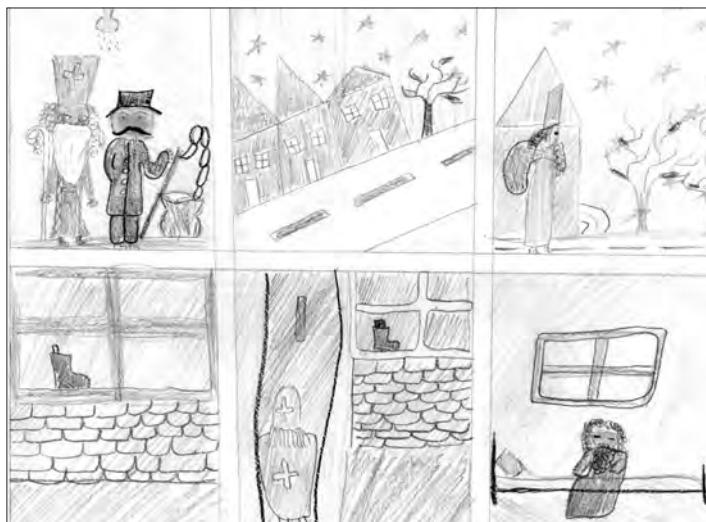

Život kad si zaljubljena

Kad si zaljubljena ti jednostavno poludiš.
Ne znaš ni sama gde ti je glava,
Na času samo ti se spava.
Jer celu noć misliš o njemu
Pa ti se onda spava i na kućnom tremu!
I ako pokušaš njemu da priđeš,
Ne možeš zbog te treme da dišeš.
I ne znaš opet šta ćeš sa sobom,
A tako bi želeta da on bude sa tobom.
Zaljubljena si nemoj da lažeš,
I to još nikom nećeš da kažeš.
Jer ljubav je kao pčela roj,
I znaš da ste ti i on odličan spoj!

Aleksandra Antal, 6. b

Zima u mom selu

Katarina Vujić VI. a

Kišnoj jeseni došao je kraj. Magla i hladni dani najavljuju zimu. Jednog jutra pao je prvi sneg.

Bio je zimski raspust i bila sam kod bake i deke na selu. Pahulje su tiho padale praveći snežni mekani pokrivač. Bilo je divno gledati kroz prozor tople sobe. Pahulje su bile sve veće i veće kao da su me izazivale da izađem napolje. Pozvala sam sestru i brata i svi smo skupa istrcali napolje toplo obućeni. Sneg je sve pokrio debelim slojem i izgledalo je nestvarno lepo. Sve oko mene je bilo belo kao u bajci. Životinje su se posakrivale i samo se ponegde vidi trag psa ili mačke. Sve je bilo tiho, nije bilo zujenja pčela ni dosadnih muva.

U šupi smo našli sanke i krenuli smo na poznata brda gde su se deca uvelike sankala. Posmatrala sam usnula drveća. Sa krovova kuća visile su ledenice. Sve je bilo tiho i nečujno samo se čuo veselo dečiji smeh. Celo popodne smo se sankali, grudvali i uživali u zimskim čarolijama.

Predveče sva deca su se skupila i marljivo počela valjati grudvice koje su postajale sve veće i veće. Nastajao je Sneško Belić. Toliko smo bili oduševljeni da smo morali napraviti još jednog Sneška.

Dan je brzo prošao, nebo postalo tamnije i vreme je bilo da se vratimo u kuću. Deda nas je dočekao i uzeo sanke, a baba skuvala vrući čaj i umotala nas u tople pokrivače. Osećao se prijatan miris ukusne hrane. Bili smo gladni i umorni.

Sreće puni, punih stomaka slatko smo zaspali.

Jovana Tumbas Loketić III. b

Razmjena čestitaka

Veselje Božića ove smo godine podijelili s našim prijateljima iz Osnovne škole Matije Gupca iz Zagreba razmijenivši s njima božićne čestitke. U razmjeni su sudjelovali učenici od prvog do četvrtog razreda hrvatskih odjela. Učenici iz Za-

greba napravili su rekonstrukciju starih zagorskih igračaka, a učenici iz Tavankuta napravili su čestitke od slame s božićnim motivima. Dobili smo tako i darivali najljepši dar, dar prijateljstva.

Najlipši dan na zimskom raspustu

Zima je jedno od najlipši godišnji doba. Dica čekaju snig da se mogu sigrat, spuštat soncima nuz brig, gumbocat se i pravit Sniška Bilića. Zimi su najlipši sveci kojima se svi zdravo radujemo.

Meni je najlipši i najveseliji svetac Božić jel ga obično provedem sa svojom familijom. Brat i ja smo nakitili granu na Badnji dan zajedno sa mamom. I kuću smo lipo okitili. Na pendžere smo zalipili tušta slika, pahulja Dida Mraza, zvizda. Svi smo bili zdravo veseli dok smo ukrašavali kuću. Na Božić smo brat i ja isli na misu, dok je mama ostala kod kuće kuvat užnu. Na svečano postavljenom astalu poslužena je najlipša užna u cijoj godini.

Posli podne smo imali baš fajin gostivi. Svi smo bili zdravo veseli i nasmijani. Bilo mi je zdravo lipo jel sam bila sa najdražima.

Tokom svetaca ko što je Božić, triba bit zajedno sa najmilijima i pokazat jedni drugima veliko poštivanje i ljubav.

Teodora Horvat, 8.c

Običaji vjernika u Bačkoj uoči Božića

nam je darovan ljubavlju majke i oca. Tako se na konkretnan način potvrđuje vršenje Božje zapovijedi: „Poštuj oca i majku, da dugo živiš i da ti dobro bude na zemlji!“ Uoči Božića pohode se groblja kako bi se i na taj način iskazala zahvalnost pokojnima i naša povezanost s njima uoči našeg velikog blagdana.

U ovom tekstu stavljen je naglasak na duhovnu pripravu proslave Božića. Mnoga djeca i mladi uključuju se u razne dobrotvorne akcije kako bi obradovala djecu i starije uoči Božića. Ovaj oblik priprave srca za Božić puno je zahtjevniji ali i djelotvorniji. Božić nas poziva da postanemo otvoreniji i osjetljiviji jedni za druge i da svoj pogled upiremo u Nebo i oko sebe kako bi i drugi kraj nas doživjeli poruku Božića.

vlč. Franjo Ivanković

Ivana Kaić I. a

Darijana Šefer III. a

Adventski vašar

Kao dio pripreme za Božić u školi smo održali i Adventski vašar. Program je započeo izvedbom školskog zbora i orkestra. Zbor je otvorio vašar pjesmom „Visom leteć“. Program je obogatila i dramska sekcija predstavom „Božićna priča“ uz zborsku pratnju s pjesmom „Spavaj mali božiću“. Nakon toga, svi su učenici zajedno otpjevali pjesmu „Zdrav budi mili gost“ te zaželjeli svima sretan Božić i Novu godinu. Program su vodile Teodora Horvat i Anđela Vujić koje su na kraju pozvalе sve okupljene da obiđu vašar u dvorani za tjelesni odgoj gdje je svaki razred pripremio predmete za prodaju. Svaki je razred sam odredio cijene svojih predmeta, a prikupljeni novac koristit će se za potrebe škole.

Duga povijest kravate

Kravata je danas općepoznati modni dodatak, odnosno odjevni predmet koji se nosi u posebnim i svečanim prilikama, a povijest je kravate uistinu bogata i duga.

Zanimljivo je da je kravata svoj naziv dobila prema Hrvatima jer su je popularizirali vojnici hrvatske regimete Luja XIV. u XVII. st. kada je, 1667. godine ustrojena i posebna pukovnija „Royal Cravates“. Od francuskog naziva za Hrvate *Croates* nastala je tako i francuska riječ *cravate* i kao takva proširila se i u druge europske i svjetske jezike. Kravata je dakle izvorni hrvatski proizvod, a preuzeta je iz hrvatske pučke tradicije. Naime, bio je običaj da zaručnice svojim zaručnicima daruju rubac kao znak uzajamne vjernosti. Hrvatski su je vojnici vezivali oko vrata što je osvojilo probirljive Parižane XVII. st. koji su vrlo brzo prihvatali ovaj „hrvatski stil“.

DAN KRAVATE

Od 18. listopada 2003. godine obilježava se Dan kravate, a obilježili smo ga i u našoj školi. Toga dana svi su nastavnici i učenici nosili kravate, a u okviru posebne radionice naučili su kako izradići origami-kravatu. Radionicu su vodili učenici koji pohađaju nastavu hrvatskog jezika s elementima nacionalne kulture, a izrađeni su origamiji kasnije pretvoreni u bedževe, koji su se mogli okačiti na košulju.

Najveća kravata na svijetu – kravata oko arene u Puli (Hrvatska)

Kravata u stranim jezicima

CRAVAT (nektie, tie) engleski
CRAVATE francuski
CORBATA španjolski
GRAVATA portugalski, grčki
KARAFATTA arapski

KRAWATTE njemački
CRAVATTA talijanski

KRAVAT turski
KRAWAT poljski
KRAWATKA ukrajinski
KRAVATTI finski
KRAVATE albanski

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
373-3/4(497.113)

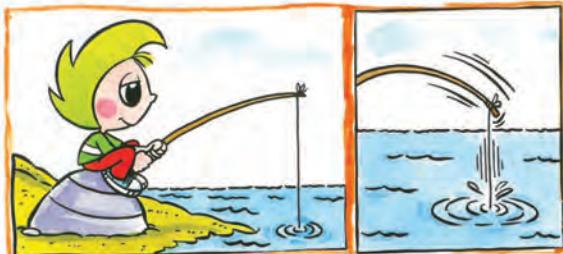
Gupčevi školarci : časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut / glavni urednik: Sanjin Ivašić – God. 6, br. 11 (februar 2018) – Donji Tavankut : OŠ „Matija Gubec“, 2018 – (Subotica: Čikoš Štampa). – Ilustr., : 30cm

Dva puta godišnje
ISSN 2334-7279
COBISS.SR – ID 276775175

SMIBIC

Radim kućne poslove

Slikam.

smib

lovim mačke po daljice

Radim s im postu

Igram tenis

Malo i odbojkuj

Uglavnom radim neke COOL stvari.

Valentina Ostrogonac VI. a